

Mikki

Schultzzz

En öppensinnad tjej som har nära till sina känslor och gärna utsätter sig för okända äventyr. Som den resa hon gjorde som tonåring vilken kom att förändra hennes syn på sig själv. Möt Mikaela Nilsson Schultz.

Mikki





- Min favoritlåt, den bästa som jag skrivit heter Dionysos. Den är jag stolt över. Jag har skrivit och framfört den här på Kagge och även spelat den på flera spelningar utanför skolan. Den är rolig och folk tycker om den.

Dionysos syftar på den grekiska halvguden och låten handlar bland annat om att om man fastnat i sin gråa vardag kan man behöva släppa loss, festa och ha kul.

Mikaela Nilsson Schultz, kallad Mikki ler stort med ett litet busigt uttryck i ögonen. Vi sitter i loungen på Kaggeholms Folkhögskola. En plats som ofta rymmer många av deltagarna och personal på skolan men som för stunden är ganska tyst och med bara några få i rummet. När Mikaela nyss klev in så nästan dansade hon fram. Lite som en frisk fläkt som yr in genom ett fönster. Hennes rosafärgade hår faller ner en bit över hennes axlar och den rosa jackan har hon lagt på stolen intill.

Unik deltagare på musikprogrammet

Mikaela går det frivilliga andra året på Kaggeholms Musiklinje och hon är den enda eleven i just årskurs två. - Det brukar vara färre som väljer det andra året men det är väl lite unikt att det bara är jag denna gång, säger Mikaela. Känns märkligt men lyxigt. Det har varit som att få en ledarskapsutbildning på köpet. Jag har rollen som projektledare för våra musikturnéer.

Vid intervju tillfället är Mikaela tillsammans med deltagare från årkurs 1 mitt uppe i en spelnings turné. De har spelat i Örebro, på Sjöviks Folkhögskola i Avesta, i Gislaved och i Smålandsstena.

- Det är vi själva som bokar spelningar och ofta är det kontakter som vi har på gamla gymnasium och i olika kyrkor. Sedan blir det några spelningar i Stockholm också.

”Har aldrig haft så kul när jag skriver låtar som här.”

Vad är roligast med att vara ute på spelningar?

- Att vara mitt i det. Vi har planerat och förberett oss och får en paus från själva pluggandet i skolan. Turnerandet blir skolan på riktigt.

Varför blev det Kaggeholms Folkhögskola för dig?

- Utbildningen här erbjuder mycket ensemble, så vi får spela mycket. De flesta skolor med låtskrivning har mer inriktning på produktion och det är inte min grej. Även om vi lär oss de också så fokuseras det mer på själva låtsnickeriet här och det är skitkul. Har aldrig

haft så kul när jag skriver låtar som här. Jag utvecklas i raketfart. Älskar den här utbildningen.

När blev musik viktigt för dig?

- När jag var yngre skrev och sjöng jag mest lite i hemlighet hemma. Jag var med i någon talangjakt på skolan men inget annat före gymnasiet. Då var jag lite blyg med musikaliteten.

Mikaela berättar att musikin-tresset satte fart när hon valde att gå på Rytmus gymnasium i Stockholm. Sedan följde Ågesta folkhögskola med inriktning musik som ledde henne vidare in på Kaggeholms Musiklinje. Under gymnasietiden tog hon också ett år i USA. Det kom att påverka henne på ett märkbart sätt.

”Jag har lärt mig att det är viktigt att behålla ödmjukheten men att stå upp för mig själv.”

- Ja, jag ville vara en ”typical american teenager”. Plug-gandet var inte huvudfokus och skolan är lätt där om du kommer från Sverige. Men det blev en personlig utveckling. Är man 16-17 år som jag var så är man ju formbar. Jag upplevde att jag blev mer trygg där med en kultur utan jantelagen och det har hjälpt mig att våga mer på scenen. Jag har lärt mig att det är viktigt att behålla ödmjukheten men att stå upp för mig själv.





Namn: Mikaela Nilsson Schultz
Ålder: 22 år
Bor: Född och uppvuxen i Solna
Familj: Mamma och Pappa
Favoritfärg: Rosa.
Äter gärna: Sushi
Senast sedda film: Kollar typ inte på film, men tror att det var Barbie eller fjärde Harry Potter filmen. Det var nog det senaste.
TVå ord som beskriver dig: Äventyrlig och öppensinnad
En plats jag tycker om: Mumindalen Åbo, dit åkte vi många semestrar när jag var barn.

Musikskapandet - en form av terapi

Mikaela berättar att hon har gjort många låtar. Till sommaren hoppas hon kunna släppa en EP med några av dem tillsammans med en musikvideo som en filmintresserad kompis har skapat.

- Då gör jag något event runt det om jag får tid och energi, säger hon. Det ska i alla fall läggas ut på Spotify och göras PR på Instagram. Det är bra med många musikkvänner, vi marknadsför varandra.

Hon är också aktiv på Fryshuset sedan fyra år tillbaka och är där med i en musikorganisation med unga artister som vill ut i branschen. De spelar på olika event och i utbyte använder de studios i Fryshuset för inspelningar. Det är där som allt Mikaelas material är inspelat.



”jag har tusentals röstinspelningar i mobilen”

Så, hur skapar du en ny låt?

- Jag är en textmänniska och funderar på om det finns ett budskap i texten och tänker då hur jag kan få in det i en låt. Min röst är mitt instrument och jag har tusentals röstinspelningar i mobilen. Där kan jag gå tillbaka och hitta material när jag behöver inspiration.

Skriver du utifrån dig själv, egna upplevelser eller andra människors berättelser?

- Jag skriver vad man kallar semisjälvbiografiskt. Så jag använder egna upplevelser och vrider ibland lite grann på det beroende på vad jag vill och vad som känns bra. Ofta vrider jag på det för att förstärka en känslan att det inte är helt enligt verklighet. En händelse jag skriver om kanske inte skedde på en söndag men det låter bättre textmässigt i låten.

Jag har testat att skriva ur andras perspektiv eller påhittad historia och jag tycker att det är intressant och jag

vill utforska det mer. Men framför allt är det egna känslor och upplevelser, sådant som flyter runt inom mig. Det är lite terapi att skriva låtar. Det är bekräftande att få se en känsla skriven framför sig, det har hjälpt mig väldigt mycket med mitt bearbetande av känslor.

Är det mycket av det du skriver som inte blir använt?

- Ja jag har lärt mig att jag måste ”kill my darlings” fast det är jobbigt. Men det som är bra är att ”the darlings” finns alltid kvar och kan användas som idéer till något annat. Men under Kagge har det mesta ändå blivit något stort. Det är kanske för att vi jobbar med att ta kreativiteten och sätta den i något slags schema vilket är skitcoolt att man kan göra så. Om man ska jobba med det man älskar så blir det både hobby och press. Jag tycker att det är jättescoolt att alla mina låtar kan bli något även om det inte känns magiskt varje gång jag skrivit klart en.



På scenen med Ebba Svelander

När man kan spela sin nyskrivna låt, då vet man att den är klar, tycker Mikaela. - Men man kan ju alltid jobba vidare på den ändå säger hon och skrattar.

Under intervjun har loungen vi sitter i börjat fyllas på med lunchätande deltagare och volymen har skruvats upp av allas samtal. Mikaela sneglar bort mot ett bord där flera av hennes studievänner sitter tillsammans och äter.

Om någon annan ska beskriva dig vad säger de då?

- Att jag är bubblig, en glädjespridare, energifylld, snäll och lite rolig.

Vad uppskattar du mest hos en vän?

- När någon är villig att vara obekväm för mig. Typ ta de obekväma konversationerna som inte ger personen egen vinning. En kompis på musiklinjen har några gånger sagt till mig efter spelningar att "Det där var jättebra men du måste bära upp dig själv mer. Visa mer självförtroende för då tas det emot mycket bättre. Du har det här, du kan." Jag uppskattade det så mycket. Det kunde ha tagits som en förolämpning men hon ville verkligen mitt bästa och hon sa det på ett väldigt fint sätt. Hon var ärlig och rak, det uppskattar jag hos en vän.

Vad är din bild av lycka?

- Det är nog att vara nöjd med sin tillvaro. Att se det fina. Jag är ingen expert. Men man kan inte jaga sin lycka, då kommer man aldrig att komma fram. Alltid sträva framåt absolut, men hitta sin lycka här och nu. Ofta finns det så mycket fint

framför en som man glömmer bort, kan jag komma på mig själv med att tänka. Hitta en större balans i det, är bra.

Vad avskyr du allra mest?

- Ett klassiskt svar kanske, men orättvisor i världen. Och samhällsklyftor och privilegium som man inte har förtjänat. Ojämlikheter mellan kön och olika miniroter i samhället. Sådant som bara är, men logiskt inte borde vara. Det kan jag gå i gång på.

Vad får dig att gråta?

- Ganska mycket. Jag är en känslig person. Det kan vara lycka, sorg och ångest. Om det är en period när jag inte gråter, brukar det vara ett tecken på att jag inte är så "in touch" med mina känslor. Det är skönt att kunna gråta. - Gråten kommer när jag blir rörd och när någon gör något vackert. Jag gråter lite mest hela tiden, men inte varje dag.

Mikaela berättar att i låtskrivandet är känslorna viktiga. När hon själv blir berörd av låten hon skrivit, då vet hon att hon gjort något bra vilket hon menar är en häftig känsla. När någon berättar om hur den blivit berörd när hon sjunger så betyder det mycket. Gråten är inte långt från skrattet så nästa fråga blir given.

Vad får dig att skratta?

- Nästan det mesta, både roliga och tråkiga saker. Om det ibland är så mycket jobbigt att det bara är löjligt. En händelse som blir droppen så allt rinner över. Då tänker jag, att nu kan jag bara släppa taget och bara skratta åt det hela. Jag har en spellista tillsammans med en kompis som

jag ibland lyssnar på när jag är sur. Vi kallar den "Opasande musik till obekväma situationer" Det hjälper faktiskt ganska mycket att lyssna på till exempel "Barbiegirl" eller "Zwampen" som finns med i vår lista.

Vad önskar du dig mest av allt just nu?

- Ett roligt äventyr. Jag älskar att träffa nya människor och se nya platser. En av mina bästa vänner och jag är båda väldigt spontana. Vi brukar medvetet söka efter märkliga och roliga äventyr

Detta är din sista termin på Kagge, vad händer sen och hur ser du på framtiden?

- Jag ska ta ett sabbatsår och deltidsjobba. Sedan fortsätta med musikprojekt och se hur mycket jag dras till musiken när jag inte måste göra det.

Mikaela har lätt för att uttrycka sig och kanske är det just allt skrivande, vändande och bändande på ord som tränat henne. Och även om hon på scenen som sångare ser ut att stortrivas och säger att hon gör det, är det ändå låtskrivandet som verkar vara hennes passion hon vill satsa mest på.

Det är dags att gå tillbaka till lektion och med den rosa jackan på armen går Mikaela upp till våning 4. En mening som hon sagt hänger kvar i luften. - Att få skriva, ha sina spelningar, sina fans och inkomst genom det, men ändå leva ett vanligt liv - den idén är väldigt lockande.



"Jag tycker om att stå på scenen och det är kul om det syns. Jag får mycket energi av musiken och av publiken. Det är jätteroligt."

mikki.schultzzz

